

Pouť je vždycky výzva – "Poutní místa Moravy" - jako pouť naší farnosti - se v důsledku mimořádné situace nemůže konat.

když dochází k postupnému rozvolňování opatření vlády pro ubytovací, restaurační i církevní zařízení, tak nám neumožňují připravovaný poutní zájezd uskutečnit. Náš program měl začít 22. 5. a končit 23. 5. Ale teprve od 25. 5. jsou uvolněna některá striktní omezení. Do poslední chvíle jsem doufal, že se zájezd bude moci uskutečnit. Když jsem v těchto dnech s omluvou rušil domluvené a dříve potvrzené body programu poutě, nesetkal jsem se nikde s poráženeckou náladou.

"Těšíme se na vás někdy v jiném termínu",

znělo unisono. Jen s upozorněním nám, že přesun místních akcí, které se na jaře neuskutečnily, zabere podzimní termíny. Dá – li Bůh, příští rok pouť zvládneme. Její termín teď nebudeme určovat a vše připravíme s rozvahou a aktualizací.

O poutích, respektive poutním putování, se ve farnosti hodně diskutuje. Jsou farníci, kteří na tyto zájezdy nejezdí ať již ze zdravotních, či jiných osobních důvodů. Naopak s námi často jezdí i lidé, kteří víru teprve hledají, ať již z naší nebo kladenské farnosti. Dovolím si použít text, který

napsala naše vzácná sestra Jitka Nováková, když ve Svatováclavských Pramenech 2019 hodnotila svoje pocity z pouti na Velehrad: *"Pouť je vždycky výzva – nabídka sloučit, či spíše směřit fyzickou námahu za duchovní zisk. Nabídnout něco svého a získat něco cenného, co je běžně mimo náš dosah. Na této pouti bylo úžasné, že putovalo velké společenství seniorů z Rozdělova, mezi nimiž vyrostly krásné vzájemné vztahy. Ty nevznikly náhodou, ale jsou plodem vzájemných setkání, kde mohou všichni zakusit přátelství, pomoc, pochopení, ale i spoustu radosti a poznání."*

Je zcela jistě i ekonomicky výhodné, připravíme-li si zájezd sami a tzv. na míru. A jak také píše Jitka, každá pouť je něčím zaplácena. Určitou prací, pečlivostí a starostlivostí těch, kteří vše dojednávají a připravují. Tento způsob vlastního organizování poutních zájezdů nás oslovil po vydařených akcích naší farnosti s účastí veřejnosti, (oslavy 90 let kostela, Triduum, atd). Ano, pouť je vždy výzvou, nejen ke vzdání úcty světcům, či světicím, ale i ke sdílení odpovědnosti ke společenství farníků a k tomu, zda jsme schopni a ochotni pro život církve něco udělat i snad trochu obětovat. Nemohu jinak, než své povídání zakončit citací z překrásného článku Jitky Novákové v Pramenech:

"A tak ani nedohlédneme na všechny souvislosti, které nás neviditelně provází na jiné pouti – pouti životní. Ale jsou tu, tvoří podivuhodné vazby a spojují nás v živé společenství – církve. Tak ji můžeme zažít, pocítit a radovat se z ní i v nejběžnějším životě." Jsem přesvědčen, že Jitka s námi příště pojedede! Pojedete s námi také?

Přeji Vám, všem seniorkám a seniorům, ale i Vám, kteří jimi i jste, ale necítíte se jimi být, požehnané jarní dny ve zdraví a na shledanou v našem ArtDeco. Ostatně víte, co je ArtDeco? Nadčasová elegance, která neomrzí (tak odpovídá náš otec kardinál). Za tým, který putování na Moravu připravoval, ... Zdeněk Štěpánek